

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۳/۰۷/۲۸

یونس نگاه

وطن را از شر افراطیت نجات دهیم

میان شیعیان افغانستان، گروهی از ملاحی پروژهای مشغول کار سیاسی و استخباراتی زیر نام مذهب اند. آنان شبیه طالبان در میان سنی های افغانستان، قدرت مند، صاحب پول و روابط پیچیده اند. توان بسیج دارند، روایت می سازند و امکانات مالی در اختیار دارند. مثل طالبان از کودکان و نوجوانان برای اهداف تندروانه استفاده می کنند. آنان در اقلیت اما پر قدرتند. اکثر مردم شیعه با شیوه های عزاداری این جمع موافق نیستند و خودزنی های خشونت بار، رفتارهای تحریک آمیز و لندغری آنان را در مجالس خانوادگی، در برخی منبرها و مساجد و بسیار جاهای دیگر تقبیح می کنند.

اما این تقبیح ها معمولاً اثرگذار نیست و میلیون ها شیعه در حاشیه قرار گرفته و ناظر جولان گروهی تندروند. میلیون ها شیعه در ماه محرم زنجیر، تیغ و کاردی نمی زنند و بسیار به آرامی و در خلوت های مسجد مراسم مذهبی برگزار می کنند. اما آنان دیده نمی شوند. چند ده هزار تنی که با تیغ، بیرق، شمشیر، موترهای گل آلود، یخن های پاره و اعمال ترسناک در جاده ها ظاهر می شوند مثل چندده هزار طالبی که با موهای کشال و تفنگ ها و شلاق ها به میدان آمده اند، صحنه را تسخیر می کنند.

متأسفانه تفکیک گروهی از پروژهای ها، فریب خورده گان و لچک ها از توده مردم برای خیلی از آنانی که از بیرون نگاه می کنند آسان نیست و به آسانی نسبت به کل آن جامعه بدبین می شوند. تماشاگران نمی گویند که تعدادی رهبر سیاسی-مذهبی مزدور در میان شیعیان مشغول تجارت با مذهب اند و چند ده هزار جوان و کودک مظلوم و نادان فریب آنان را خورده اند و در جاده ها دست به اعمال ترسناک می زنند، خون خود را می ریزند و آرامش روانی همشهریان را برهم می زنند. تماشاگران تصور می کنند که این جماعت محصول فرهنگ جامعه هزاره و شیعه افغانستان اند، مادران شان مقصرند، پدران شان تقصیر دارند و کل قوم و همذهبی های آنان را در تولید این وضعیت مقصر می دانند.

اما کارگران، دهقانان، معلمان، استادان، داکتران، انجینرانی و ملاحی که مخالف این رفتارند و اکثریت مطلق جامعه شیعه افغانستان را می سازند توانایی جمعی کنترل این اقلیت نادان را ندارند. مردم متأسفانه امروز متفرق، گرسنه و ناتوانند. هرکسی پروژه و پول داشت می تواند اعمال نفوذ کند، نمایندگی را انحصار نماید و روایت خود را تحمیل کند.

نکته آموزنده این است که ملت افغانستان دردهای مشترک بسیار داریم و در موقعیت های مشابه ناچاری گرفتاریم. اگر به وضعیت خود با چشم باز ببینیم، مشکل هموطنان دیگر را نیز درک می کنیم. اگر پشتون ها به وضعیت خود نگاه کنند که چطور طالبان با زور پول و تفنگ خود را بر آنان تحمیل کرده اند، در پی انحصار نمایندگی مذهبی و قومی و ملی اند، آن گاه درمی یابند که عده ای زورگویی که در دوران جمهوریت به نام پنجشیری دست به اعمال زشت می زدند، کارنوال وحشت راه می انداختند، نماینده گان فرهنگ و اجتماع پنجشیر نبودند بلکه لکه کوچک و پاک شدنی در دامن آن مردم خوب و وطنداران عزیز ما بودند. اگر شیعیان ببینند که چطور از سوی تعدادی ملای افراطی و استخباراتی مراسم مذهبی شان گروگان گرفته می شود و میلیون ها انسان نمی توانند لگام تعدادی ملا و سیاست باز و گروهی از جوانان فریب خورده را بگیرند، آن وقت می دانند که جرایم طالبان را به گردن پشتون ها انداختن اشتباه است.

همه این امراض نتیجه بی دولتی و بی قانونی است. اگر بتوانیم دولت ملی-دمکرات و سکولار بسازیم، این بیماری ها ضعیف و آن گاه تداوی خواهند شد. اگر کشور بی صاحب و بی قانون باقی بماند، جولان گاه انتحاری ها، تندروان و زورگویان خواهد بود.

د پاپو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولی